

2. marts 2016

Rigsadvokaten
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Genfremsettelse af klage over SØIKs medarbejdere samt SØIKs undersøgelse af SØIKs medarbejdere i forbindelse med efterforskningen omkring den forud for valget i februar 2011 siddende ledelse i Forsikringselskabet Brandkassen G/S.

Jeg har modtaget brev af 19/2 2016 fra SØIK, Jnr. SØK-00170-00017-15, vedrørende mine klager af 2. og 5. december 2015 samt min mail af 9. februar 2016 med tillægsspørgsmål vedr. ressourceforbrug. **Bilag 1.**

Sagsbehandler Svend Udengaard, der har forestået undersøgelsen, finder ikke anledning til kritik. Dette kommer som sådan ikke som en overraskelse, eftersom politiets manglende evne til at undersøge, indse og erkende egne fejl er velkendt. I lyset af sagens faktiske forhold er jeg derfor nødsaget til at bede Rigsadvokaten om at foretage en egen grundigere undersøgelse af sagen, da politiets undersøgelse åbenlyst ikke er tilfredsstillende.

At Frank Wagner konsekvent omtales som blot værende almindelig politiassistent, når der klages over ham virker misvisende, når han optræder som og fremstiller sig selv som efterforskningsleder under ransagningerne og uddeler visitkort med titlen "Detective Inspector". Det var tydeligvis ham, der ledede efterforskningen under ransagningerne. Det var ham, alle andre af SØIK's medarbejdere ringede til under ransagningsforløbet, der fandt sted på flere adresser. Jeg havde selv fornøjelsen af hans selskab i nogle timer, helt uden at blive oplyst om mine rettigheder i forbindelse med udtalelser osv.

Sagsfremstilling

Der er den 24/10 2013 af Finanstilsynet indgivet politianmeldelse for overtrædelse af straffelovens paragraf 304 stk. 2 - et forhold der skulle være begået senest 15. februar 2011. De politianmeldte oplyses i november 2013 om dette af Finanstilsynet.

- Der er ikke tale om en afstemning om et formuegode, hvorfor paragraf 304 slet ikke kan anvendes.
- Der er allerede indtrådt forældelse på anmeldelsestidspunktet, hvorfor efterforskningen aldrig bør igangsættes, da den ikke kan føre til resultat.
- Alle, der har stemt ved valget er stemmeberettigede, og ingen stemmeberettigede er nægtet ret til at stemme ved det pågældende valg, hvorfor der ikke kan foreligge noget strafbart i den forbindelse. Finanstilsynet har allerede i 2011 undersøgt dette uden at finde anledning til kritik, på trods af at dette åbenlyst var formålet med undersøgelsen.

Anden del af politianmeldelsen vedrører en påstand om, at selskabets sædvanlige årlige julegave i form af et gavekort på 700 kr. til Superbest, givet til direktøren og de 15 delegerede skulle være en eller anden form for lovstridig betaling (alene for regnskabsåret 2012). Påstanden er så åbenlyst absurd, at den ikke skal kommenteres yderligere.

Likvidationsbeslutningen af 6. december 2013 indebærer, at selskabets formue skal overdrages til en nystiftet erhvervsdrivende fond med alment formål eller alternativt udloddes til selskabets kapitalejere efter vedtægterne, såfremt den vedtagne fond ikke kan stiftes.

At der startes en omfattende efterforskning på baggrund af ovenstående synes stadig at savne enhver fornuft og kan ikke anses som forsvarlig anvendelse af SØIKs ressourcer. Efterforskningen synes at tjene et andet formål end det strafferetlige.

SØIK foretager sig da heller ikke noget i sagen før i maj 2014, hvor der pludseligt bliver bedt om en ransagningskendelse mod en række personer, herunder undertegnede som end ikke er politianmeldt. Der er på dette tidspunkt sammenfald med, at likvidator, advokat Boris Frederiksen, Kammeradvokaten, må erkende, at hans selvbestaldte undersøgelse af valget i 2011 er kørt fast, og at han ikke kan bruge denne til at sabotere og forhale likvidationen. SØIKs pludselige interesse på dette tidspunkt synes motiveret af advokat Boris Frederiksen, og ransagningerne synes i lyset af det efterfølgende forløb at have til formål at skaffe materiale til advokat Boris Frederiksen, ligesom de mange senere vidneafhøringer mere synes at have til formål at skræmme en vis del af forsikringstagerne fra at deltage i senere valg og afstemninger planlagt af Boris Frederiksen med det kritisable formål at ændre det udlodningsformål, han er forpligtet til at gennemføre som likvidator.

Vidneafhøringer

Overordnet skal det nævnes, at man afhører vidner om meget detaljerede forhold, der er foregået adskillige år tidligere, og hvor lokalpressen samt landsdækkende medier på foranledning af Finanstilsynet har været fyldt med diverse beskyldninger om fusk med det ene og det andet. Sådanne vidneudsagn er i praksis uanvendelige.

- De tilbagemeldinger, jeg modtager fra afhørte forsikringstagere, er alle enslydende, nemlig at SØIK forsøger at manipulere dem til at tegne et misvisende billede af, hvad der faktisk er foregået.
- Der lægges ord i munden på vidnerne for at tegne et bestemt billede.
- Der lyves direkte for vidnerne om, hvad andre vidner skulle have sagt.
- Der lyves direkte for vidnerne omkring den valgte fondsbestyrelses motiver og hensigter med fondens fremtidige drift. Fonden er ikke stiftet, bestyrelsen har aldrig været trådt sammen, og SØIK har ikke talt med et eneste af den valgte fondsbestyrelsesmedlemmer, bortset fra undertegnede, som ikke kan have givet dem det indtryk de fremfører.
- SØIKs medarbejdere lader utvetydigt vidnerne, der er forsikringstagere i selskabet forstå, at det vil være i deres interesse ikke at deltage i nogen form for aktivitet vedrørende Brandkassen fremadrettet herunder valg, afstemninger, generalforsamlinger mv.
- SØIKs skriftlige fremstillinger af, hvad vidnerne har sagt, er så manipulerede, at flere vidner nægter at skrive under på dem, men forbeholder sig kun at skrive under på det, der ligger på båndoptagelserne.

At ovennævnte forhold ikke skulle kunne danne baggrund for kritik, forekommer mig utænkeligt.

Udlevering af fortroligt materiale

Der er løbende under efterforskningen udleveret fortroligt materiale fra efterforskningen til advokat Boris Frederiksen i hans egenskab af likvidator i selskabet. Dette kan ikke foregå inden for lovgivningen. SØIK er ikke indsamlingsorgan for en privatpraktiserende advokat. Der er efter afslutningen af efterforskningen udleveret en meget betydelig mængde tavshedsbelagt materiale til både advokat Boris Frederiksen og Finanstilsynet. Materiale de ikke lovligt har adkomst til. Herved kommer SØIK i praksis til at fungere som privat politikorps for Finanstilsynet og advokat Boris Frederiksen.

- Det kan på møde den 5. september 2014 med likvidator Steen Jensen konstateres, at SØIK løbende udleverer materiale fra den strafferetlige efterforskning til likvidatorerne i selskabet. Likvidator, advokat Steen Jensen er i besiddelse af kopier af dokumenter fra tidligere formand Bjørn Laugesens private arkiv, som er konfiskeret af SØIK ved ransagning den 3. Juni 2014. Advokat Steen Jensen siger direkte adspurgt, at han har dem fra likvidator Boris Frederiksen, der angiveligt har fået dem fra SØIK. Materialet kan ikke stamme fra andre, da det alene er SØIK, der har materialet. Meget tyder altså på, at de millionstore honorarer, advokat Boris Frederiksen fakturerer selskabet, baseres alene på SØIKs arbejde og ikke hans eget. Advokat Steen Jensen indrømmer da også til sidst, at der nok foregår en vis sammenblanding af de to undersøgelser.
- Der er efter afslutningen af efterforskningen og nedlæggelse af denne udleveret adskillige hundrede sider tavshedsbelagt materiale i ikke anonymiseret form til både Finanstilsynet og til likvidatorerne i selskabet herunder Boris Frederiksen. Der er tale om kriminaltekniske rapporter med injurierende, forkerte påstande om tegn på dokumentfalsk, SØIKs skriftlige fremstilling af vidneudsagn indhentet under de ovennævnte kritisable forhold, skriftlige fremstillinger af vidneudsagn, der aldrig er forevist og underskrevet af vidnet, der udtaler sig. Materialet indeholder endvidere CPR-numre på adskillige personer, originalunderskrifter samt vidnernes fulde navne. Her er der altså ikke alene tale om brud på tavshedspligten, men indiskutabelt også brud på persondataloven. Likvidatorerne har videresendt materialet i stævninger uden juridisk substans til mere end 60 forsikringstagere i håb om at opnå forlig eller udeblivelsesdomme, hvilket i sig selv er endnu et brud på persondataloven, hvilket likvidatorerne også er politianmeldt for, og forholdet må forventes at blive et tema under de kommende retssager, såfremt sagerne ikke afvises på den manglende substans.

At SØIKs egen undersøgelse ikke finder grund til kritik af ovenstående synes aldeles bizart og må skyldes at der tages specielle hensyn, når det gælder forholdet mellem SØIK, Kammeradvokatens bestyrelsesformand, advokat Boris Frederiksen og Finanstilsynet.

Bilagsmaterialet

Der henvises i SØIKs brev af 19. februar 2016 til det omfattende bilagsmateriale, der er indhentet og som gennemgås i efterforskningen, og at dette skulle have haft væsentlig betydning for varigheden af efterforskningen. Nu er jeg som tidligere bestyrelsesformand i selskabet særdeles bekendt med selskabets arkiver. Arkiver, der når det kommer til de efterforskede forhold er fuldstændige, velordnede og velindekserede og ikke indeholder specielt store mængder materiale. Der er tale om nogle få ringbind.

Selskabet har de sidste 30 år været drevet med en 5 mands bestyrelse, en ekstern investeringsrådgiver, en direktør, en free-lance bogholder og en sekretær på timebasis. Der var ca. 250 forsikringskunder på tidspunktet for valget i 2011. Her er altså i særdeleshed ikke tale om noget stort og uoverskueligt selskab eller sagskompleks.

Hertil kommer de mail-korrespondancer, der har været i perioden mellem direktøren, bestyrelsesmedlemmerne og sekretæren. Dette materiale er også relativt begrænset.

SØIK og Finanstilsynets ressourceforbrug i sagen

SØIKs egen undersøgelse giver ikke svar på mit spørgsmål af 9. februar 2016 vedrørende ressourceforbruget i sagen. SØIK og Finanstilsynet registrerer som alle andre deres ressourceforbrug i de enkelte sager, og SØIK udtrykker løbende offentligt ønsker om øgede ressourcer. Jeg må derfor forlange at få oplyst, hvor mange ressourcer, der er anvendt på denne sag hos begge myndigheder jf. min mail af 9. februar 2016.

Konklusion

Med baggrund i ovenstående kritisable forhold føler jeg mig nødsaget til at forlange, at Rigsadvokaten selv foretager en tilbundsående undersøgelse af de mange nævnte kritisable forhold, siden SØIK selv har udvist en manglende evne eller vilje til at foretage en reel undersøgelse af sig selv.

1. Der er gennemført en langvarig efterforskning af en sag, der aldrig kunne bringes for en domstol.
2. Der er gennemført en efterforskning med det formål at fremskaffe materiale til en privatpraktiserende advokat og en civil myndighed.
3. Der er gennemført en efterforskning med det formål at intimidere forsikringstagere til ikke at gøre deres indflydelse gældende i en privat virksomhed.
4. Der er dokumenterbart sket brud på tavshedspligten omkring efterforskningsmaterialet.
5. Der er dokumenterbart sket alvorlig overtrædelse af persondataloven.
6. SØIK og Finanstilsynets ressourceforbrug til denne sag må fastlægges med henblik på ansvar.

Med venlig hilsen

Martin Sibast Laugesen
Delegeret i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S i likvidation
Tidligere bestyrelsesformand i Forsikringsselskabet Brandkassen G/S

Bilag 1. Brev fra SØIK af 19. februar 2016